

ТОМ-III-4

РЕШЕНИЕ № 121 **гр. Перник, 23 юни, 2008 г.**

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на десети юни две хиляди и осма година, в състав:

СЪДИЯ: С.С.

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 34/2007 г., по описа на Административен съд Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството пред Административен съд Перник е по повод жалба на С.М. ***, против заповеди №№ 350/94 г. и 71/°5 г. на кмета на община Радомир. Уточнено е от страна на жалбоподателя, че заповед № 350/94 г. не била съставена по действащия тогава правен ред. Не е била обявявана от страна на административния орган на заинтересуваните лица, между които и жалбоподателя, към заповедта липсвала скица и че се нарушавали правата му на собственик на имоти, засегнати от изменението на ДРП. Последващата заповед, с която е допусната поправка на фактическа грешка на заповедта от 1994 г. също била незаконосъобразна. По същество се иска прогласяване нищожността на заповед № 350/94 г., алтернативно отмяната ѝ като незаконосъобразна.

Ответникът по жалбата - кмета на община Радомир оспорва жалбата.

От заинтересуваните страни, жалбата се оспорва от Р. Л. Процесуалният представител на страната взема становище, че жалбата е просрочена и производството следва да се прекрати.

Заинтересуваните страни - Й.Н., В.С. и Р.П. не оспорват жалбата. Останалите - не вземат становище.

Съдът, като обсъди доводите и становищата на страните във връзка с доказателствата по делото приема следното:

По допустимостта на жалбата.

Безспорно е, че с обжалваната заповед от 1994 г. при условията на отменените ЗТСУ и ППЗТСУ се изменя дворищно регулационния план на с. Касилаг, общ. Радомир. Във връзка с фрапиращи недъзи от страна на общинската администрация по повод издаването на последваща заповед № 312/98 г., при участие на настоящия жалбоподател, с решения на Окръжен съд Перник и ВАС, заповед № 3¹²/98 г., с която административният орган е отменил заповед 35°/94 г. е била отменена. По отношение на обжалваната заповед № 35°/94 г. са постановени съдебни актове, които са я валидирали. Жалбоподателят М. е взел активно участие при провеждането на съдебния контрол върху отменената заповед № 3¹²/98 г. В тази връзка съдът изцяло споделя становището на адв. Б. Борисов, процесуален представител на заинтересуваната страна Р. Лазарова, в частта, че жалбоподателя е известен за издадената през 1994 г. заповед.

Независимо от това съдът е длъжен да се съобрази с нормативната уредба и предвид формализма на административния процес да приеме, че

действително е нарушена процедурата по издаване на обжалваната заповед. Заповед № 35О/94 г- на кмета на община Радомир, не е била съобщена по предвидения в чл. 194 от ЗТСУ /отм./ ред.

Липсата на надлежно съобщаване на заповедта по реда на ГПК /отм./ налага да се приеме за недовършена процедура по издаването на административния акт.

Ответникът по жалбата не е в състояние да удостовери, че административната преписка е приключена, като са изпълнени изискванията на чл. 194 ЗТСУ /отм./ и чл. 84 ППЗТСУ /отм./ Представени са писмени доказателства, неотнормими към становището на ответника по жалбата, както и с тези доказателства не се удостоверява за изпълнена процедура по реда на чл. 194 от ЗТСУ/отм./

Независимо от това, че могат да се правят доводи за наличието на безспорно установен факт, че на жалбоподателя е било известно наличието и съдържанието на обжалваната в настоящото производство заповед № 35О/94 г-на кмета на община Радомир /в този смисъл жалбата до ВАС против решението на ПОС по адм. дело № 1109/99 г./, и в настоящото производство и в това пред Окръжния съд не се констатира данни, че заповед № 35О/94 г- е била съобщавана на участващите в административното производство страни по някой от начините наложени от разпоредбата на чл. 194, ал. 1 от ЗТСУ /отм./, респ. чл. 82, ал. 3 от ППЗТСУ.

Горното налага, че при тези данни, жалбата на С.М. против заповед № 35О/94 г- на Кмета на община Радомир е процесуално допустима и следва да бъде разгледана.

По основателността на жалбата.

Пълномощникът на жалбоподателя прави искане за прогласяване нищожността на обжалваната заповед. Оплакванията в тази връзка са по основателността и законосъобразността на заповедта. Съдът не намира белези на нищожност на обжалвания административен акт - издаден е в необходимата форма от орган, овластен с такава компетентност по закон.

С обжалваната заповед е одобрено изменението на ДРП, засягащ п.п. II-35, П1-34,ГУ-34, Х1-79, Х1-35 в кв. 6 по плана на с. Касилаг, неправилно изписано с. Кленовик. Със същата заповед се засяга и уличната регулация, като последната минава по имотни граници на посочените имоти.

По делото бе назначена и изслушана СТЕ, с конкретизирани от пълномощник на жалбоподателя задачи. Заключение на вещото лице не се оспорва и съдът го приема изцяло. Видно от заключението и констатирано от настоящия състав редакцията на заповедта води до незаконосъобразност на административния акт. Допуснати са съществени нарушения, като непосочването на квартала, в който се правят изменения на дворищната регулация - т. "в" от заповедта, по отношение на изменението на имотни граници. Констатира се грешка в т. "а", затова, че е посочена осова точка "15", която е неотнормима, съобразно графичното приложение. Тъй като ответника по жалбата не представи скица към обжалваната заповед, съдът ползва скицата към приложеното адм. дело 1109/99 г- на ПОС. Дали това е действителната скица, каквито възражения се правят от пълномощника на жалбоподателят не е ясно, но тъй като ответникът по жалбата носи доказателствената тежест в тази връзка, съдът не се ангажира да приеме достоверността на приложената към делото на ПОС скица. Липсата на

графично изражение на заповедта е принудила вещото лице да състави заключението си по споменатата скица, която няма официален характер.

Наред с това, съществена законосъобразност е това, че като правно основание за издаване на обжалваната заповед е посочено основание по чл. 32, ал. 1, т. 5 от ЗТСУ /отм./ - когато планът е одобрен при съществени закононарушения. За кой план, кога е приет, имало ли е съдебен контрол върху предходен план - не е установено. От това за съда се налага извода, че наред с другите пороци на обжалваната заповед, същата е лишена от правно основание, което налага отмяната ѝ.

По отношение на заповед № 71/°5 г. - същата е лишена от самостоятелен предмет на обжалване, тъй като с нея е поправена фактическа грешка, допусната в заповед № 35О/94 г- на кмета на община Радомир. Отмяната на заповедта от 1994 г. обезсмисля заповедта от 2005 г.

Тъй като се налага отмяна на административен акт от 1994 г., който макар добил публичност, е с незавършена процедура, съобразно действащата тогава нормативна уредба тези актове са подлежали на двуинстанционен съдебен контрол. Необжалваемостта на актовете по чл. 132 от ЗУТ пред касационна инстанция не би следвало да намери приложение, поради което настоящият състав намира, че решението му не следва да е окончателно.

Разноски са поискани от пълномощника на заинтересуваната страна Р. Лазарова, но същата не попада в кръга на лицата по чл. 143 от АПК, поради което искането ѝ не може да бъде уважено.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ

ОТМЕНЯ заповед № 35О/30.V.1994 г- на кмета на община Радомир. Решението подлежи на касационно обжалване в 14 - дневен срок от съобщението до страните пред ВАС.

Съдия: